

[Melchior.]

her i dag — ellers ved anden lejlighed — ville jeg gerne på min gruppes vegne spørge, om man har nogle overvejelser om og eventuelt nogen stillingtagen til en presseombudsmand. Vi synes, at ombudsmandsinstitutionen — først fik vi jo folketingets ombudsmand, nu planlægger vi jo en forbrugerombudsmand efter svensk mønster — dels er et hurtigt virkende organ, dels et meget fritstående organ, hvis og når det er den rette person. Jeg kunne tænke mig, og centrum-demokraterne kunne tænke sig, at en sådan løsning, foreløbig på forsøgsbasis, ville kunne imødekomme meget af det, som der sikkert er bred enighed om her i tinget.

Poul Dam (SF):

Jeg skal blot anbefale forslagsstillerne at læse Matthæus-Evangeliet, kapitel 5, vers 22-25, og kapitel 7, vers 1-5 — navnlig kapitel 7, vers 5 — og i øvrigt under henvisning til kapitel 5, vers 37, meddele, at min tale er: nej, nej!

Ib Nørlund (DKP):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede, eftersom han må være til stede blandt sine vælgere og en hel del andre, skal jeg til-lade mig at fremsætte nogle enkelte bemærkninger.

Jeg synes, forslaget berører et problem, som er reelt. Magtmisbrug fra pressens side, navnlig den mere veletablerede, er noget, som vi faktisk møder, og som kommunist har man megen erfaring i at læse mærkværdige fremstillinger af ens opfattelse og øvrige gøren og laden, men man har en lige så stor sikkerhed for, at prøvede man at berigtige og sådan, så findes der altid smutveje til at komme udenom, og i reglen lykkes det at koge videre på den suppe, som oprindeligt er serveret. Og der er jo en stor skepsis blandt folk med hensyn til værdien af berigtigelser og dementier. Der er udviklet en enorm teknik til at gøre sådan noget uvirkeligt, navnlig over for den lille mand.

Om det forslag, som er fremsat, må jeg sige,

at jeg ikke kan se, det har nogen som helst virkning og ville gribe ind i disse faktisk beklagelige forhold, og derfor har vi noget vanskeligt ved at se det som et egnet grundlag for at opnå forbedringer på dette område. Jeg kan give talerne ret i forskellige af de ting, som er blevet sagt; det mere bibelske kan jeg ikke rigtig følge, men det kan forslagsstillerne naturligvis bedre end jeg.

Sluttelig skal jeg sige, at jeg godt kan følge hr. Melchior i, at der er lidt virkelighedsfjernt over den diskussion, vi fører her i dag.

Ib Christensen (DR):

Det forhold, at berigtigelsesnævnet ikke anvendes ret meget, skyldes utvivlsomt, at ikke ret mange borgere kender dets eksistens, men en anden årsag kan jo være, at der ikke rigtig er behov for det, fordi pressen, eller i hvert fald den altovervejende del af pressen, er villig til at berigtige både faktisk forkerte oplysninger og vurderinger. Derfor synes der ikke umiddelbart at være nogen særligt behov for lovændringer på dette område. Der har i dele af pressen været eksempler på, at man har excelleret i meget kraftige fordrejninger o. lign. Men man har selv fra pressens side øje for disse problemer, og det ville være rimeligt, synes jeg, at afvente, hvad pressens organisation selv kan finde frem til af forslag med hensyn til eventuelle lovændringer.

Det forekommer også urimeligt i forslaget, at man vil give ret til berigtigelser på det dobbelte af den forkerte artikel, der har været, og endda på op til 1.000 ord. Og det forekommer end mere urimeligt, at man vil opgive sondringen mellem faktiske oplysninger og vurderinger. Det forhold, som forslagsstillerne jo for så vidt kan have ret i, at det kan være svært at trække grænsen mellem vurderinger og faktiske oplysninger, berettiger jo ikke til, at man helt opgiver at sondre. Det ville svare til, om man inden for visse dele af journalistikken ville sige, at der ingen objektiv journalistik findes, og derfor kan den lige så godt være fuldstændig sub-